

بحران هسته‌ای کره شمالی و سیاست‌های نئورئالیستی دولت ترامپ: موشکافی متغیرهای سطح خرد

دکتر محمدحسین اسماعیلی سنگری*

چکیده

کنترل نشدن فعالیت هسته‌ای کره شمالی و ناتوانایی در مدیریت تولید موشک‌های قاره‌پیما و بالستیک کره شمالی موجب احساس ناامنی کشورها در نظام بین‌الملل شده است. امریکا باروی کار آوردن چهل و پنجمین رئیس‌جمهورش بارقه‌های امیدی مبهم در حل این بحران آفریده است. در این رهنمود نوع تعامل و کارکرد دونالد ترامپ با رهبران کره شمالی این سؤال اساسی را ایجاد نمود: کنش دولت ترامپ در قبال بحران هسته‌ای کره شمالی و واکنش رهبریت کره شمالی چگونه قابل تحلیل است؟ متغیرهای سطح خرد تحلیل در مورد چالش‌های شخصیتی رهبران دو کشور این نتایج کلی را نشان می‌دهد که تلاش‌های سیاسی آن‌ها برای پایان دادن به بحران هسته‌ای همچنان ادامه‌دار خواهد بود؛ و احتمالاً دولت ترامپ قادر به مدیریت بحران کره شمالی نخواهد شد. و فضای چانه‌زنی مستمر باقی خواهد ماند؛ از این رو، ترامپ نخواهد توانست اراده‌ی رهبران کره شمالی و کیم جونگ اون را در دست گیرد؛ این مقاله از منظر جیمز روزنا به فرضیه جواب پرداخته و به شکل تبیینی و با روش تحلیلی-توصیفی نگارش شده است؛ و جمع‌آوری اطلاعات آن اسنادی است.

کلیدواژگان

سطح تحلیل خرد، دونالد ترامپ، کیم جونگ اون، بحران هسته‌ای، کره شمالی.

مقدمه

حل بحران هسته‌ای کره شمالی پس از فراز و نشیب‌هایی که عمدتاً توسط دولت امریکا صورت می‌گرفت سرانجام در سال ۲۰۲۰ به بن‌بست رسید. از شروع فعالیت‌های هسته‌ای کره

* نویسنده مسئول، استادیار و عضو هیأت علمی دانشگاه گیلان گروه علوم سیاسی، دانشکده علوم انسانی / ایمیل:

شمالی در مجتمع یونگیون در سال ۱۹۵۹ تا سال ۲۰۲۰ فرایند تحولات هسته‌ای بین امریکا/کره شمالی نشانگر نقش متغیرهای کلان و خرد تأثیرگذار در این مسئله بوده است. پژوهش در مورد نقش متغیرهای تأثیرگذار نیازمند مرور بر تحولات تاریخی این بحران است. تاریخ تحولات این بحران نشان می‌دهد که کره شمالی سایت اتمی یونگیون را توسط کارشناسان شوروی تأسیس نمود (۱۹۵۹. م) و گسترش داد. سپس در سایت پاکچئون به تولید پلوتونیوم موردنیاز مبادرت ورزید. در دهه ۱۹۷۰ میلادی دانشمندان هسته‌ای کره شمالی بر روی ساخت تسلیحات هسته‌ای با سوخت بومی و هسته‌ای دست به غنی‌سازی زدند.

کارتر رئیس‌جمهور وقت امریکا در این زمان به انجام مذاکرات جدی برای کاستن اختلافات به وجود آمده مبادرت ورزید و توافقاتی منعقد گردید؛ اما همچنان بحران خاتمه نیافت و با فراز و نشیب‌هایی همراه شد. سپس در زمان کلیتون کره شمالی غنی‌سازی اورانیوم را افزایش نداد اما به شکل مخفیانه ایجاد تأسیسات هسته‌ای دیگری را آغاز نمود در دوره‌ی بوش تنش‌ها بین دو کشور امریکا/کره شمالی تشدید شد و بالا گرفت. در همین دوره کره شمالی به‌عنوان محور شرارت (۲۰۰۱) از جانب امریکا موسوم شد. پس از حادثه‌ی ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ (۲۰ شهریور ۱۳۸۰) تنش‌ها افزوده‌تر گردید. دولت بوش گفت‌وگوهای شش جانبه‌ای را (امریکا، چین، امریکا، ژاپن، کره جنوبی، کره شمالی) در اوت ۲۰۰۳. م برای حل بحران هسته‌ای کره شمالی به‌منظور فشار حداکثری صورت داد. در دوره اوباما، دیپلماسی صبر استراتژیک دنبال شد و کاستن تنش‌ها از طریق مذاکره‌های متعدد صورت پذیرفت. در عوض کره شمالی در همین دوره به آزمایش‌های هسته‌ای متعدد دست زد. در اکتبر ۲۰۰۶ اولین آزمایش هسته‌ای کره به انجام رسید. واکنش امریکا و سازمان ملل متحد، تحریم همه‌جانبه کره شمالی بود. کره شمالی مسیر خود را ادامه می‌داد به گونه‌ای که در ۱۲ فوریه ۲۰۱۳. م سومین آزمایش هسته‌ای خود را نیز به انجام رساند و بحران هسته‌ای را جدی‌تر ساخت. در دوره‌ی دونالد ترامپ، استراتژی هسته‌ای زدایی شبه‌جزیره‌ی کره از سلاح‌های هسته‌ای با اعمال سیاست فشار حداکثری دنبال شد.

با توجه به گزارش‌های سازمان ملل متحد و آژانس بین‌المللی انرژی اتمی کره شمالی در طول سال ۲۰۱۸، تأسیسات هسته‌ای خود را جمع‌آوری نکرد و به ساخت موشک ادامه داد، از سوی دیگر در طول سال ۲۰۱۸ دونالد ترامپ نیز نه‌تنها تحریم‌ها را علیه کره شمالی لغو نکرد بلکه تحریم‌ها را مجدداً تمدید نمود. در این راستا از سویی بحران مواجهه کره شمالی با امریکا اهمیت فرا منطقه‌ای و جهانی یافت زیرا نگرانی‌های بشریت را برمی‌انگیخت و از سویی دیگر این مسئله‌ی اساسی مطرح شده است که مواجهه نظام رهبری دو کشور امریکا/کره شمالی چگونه است و به کجا خواهد انجامید و اساساً آیا ترامپ خواهد توانست نظام رهبری کره شمالی را مدیریت سیاسی نماید. آنگاه در ۱۲ ژوئن ۲۰۱۸ در سنگاپور دو رهبر کره شمالی و امریکا (ترامپ/کیم

جونگ اون) ملاقات و مذاکره نمودند. طبق توافق مجدداً در ویتنام ملاقات و مذاکره آن‌ها تجدید شد (۲۶ و ۲۷ فوریه ۲۰۱۹)؛ اما بحران شبه‌جزیره‌ی کره همچنان خاتمه نایافته ماند. از ۲۰۱۹ تنش‌ها بیش‌تر شد، کره شمالی که در سال اول مذاکرات حداقل به صورت علنی اقدام به پرتاب و آزمایش موشک نمی‌کرد «در این سال حدود ۲۰ موشک بالستیک را آزمایش کرد که اغلب علیه هم‌پیمانان ایالات متحده به‌خصوص ژاپن بود» (Newyork Times, 2019). چشم‌انداز این بحران بن‌بست را نشان می‌دهد و اقدامات امریکا نویدبخش کاهش یا توقف یا کنترل بحران نبوده است. در این ارتباط سؤال اصلی پژوهش این است که: کنش دولت ترامپ در قبال بحران هسته‌ای کره شمالی و واکنش رهبریت کره شمالی چگونه قابل تحلیل است؟ پاسخ به این پرسش لااقل در سطح خرد و با استفاده از چهار متغیر قابل تحلیل است. متغیرهای سطح خرد تحلیل به‌ویژه متغیر فردی در مورد چالش‌های شخصیتی رهبران دو کشور نشان می‌دهد که تلاش‌های سیاسی آن‌ها برای پایان دادن به بحران هسته‌ای ادامه‌دار خواهد بود. هدف از نگارش این مقاله تحلیل و شرح متغیرهای سازنده سیاست خارجی ترامپ در سطح خرد در قبال بحران هسته‌ای کره شمالی است. لاینحل ماندن بحران هسته‌ای کره شمالی توسط ترامپ از دیگر اهداف نگارش این مقاله بوده است. نوآوری مقاله اینکه موفق شده است تا با استفاده از نظریه جیمز روزنا زمینه را برای تبیین و تعلیل سیاست‌های دونالد ترامپ در سطح خرد فراهم سازد. برای این مهم چهار دسته از متغیرهای فردی، متغیر نقش، متغیر حکومت و متغیر اجتماع را به‌عنوان عوامل ظاهری، شاخص قرار داده است. موشکافی متغیرهای سطح خرد در چالش بین رهبران کره شمالی و دولت ترامپ و نتایج حاصل از آن نوآوری مقاله است.

یافته‌های این پژوهش عدم توان و قدرت جمهوری خواهان امریکا به‌ویژه دونالد ترامپ در هسته‌ای زدایی و مواجهه با نظام رهبری کره شمالی را نشان می‌دهد. البته در مورد پیشینه تحقیق به نوشته‌های قابل توجه ای می‌توان رسید. مهم‌ترین آن‌ها به شکل دسته‌بندی شده در پیشینه پژوهش ذکر می‌شود.

۱- پیشینه تحقیق

هرچند به دلیل کمبود منابع در مورد بحران هسته‌ای کره‌ی شمالی تقسیم‌بندی پیشینه پژوهش مشکل به نظر می‌آید اما با این وجود می‌توان آثار پژوهشی سابق در حوزه‌ی چالش‌های هسته‌ای امریکا/ کره شمالی را در چهار دسته تقسیم‌بندی نمود.

دسته اول مقالات و نوشتارهایی که بر اهداف و تصمیم‌های مقامات و رهبران کره شمالی/ دولت امریکا و نیز تاکتیک‌های طرفین با تمرکز بر موضوع سلاح‌های موشکی و هسته‌ای بررسی و تحقیق نموده‌اند. از آن جمله نوشتار کارلین و جرویس و نیز نوشتار ویت و آهن در سال ۲۰۱۵،

(Wit and Ahn, 2015) چشم‌انداز آن‌ها آینده‌ای پُر چالش، سخت و با اضطراب را ترسیم می‌کند. دلیل عمده‌ی آنان حمایت مستمر و پنهان چین و روسیه از کره شمالی بوده است. دسته دوم از پژوهش‌ها به تهدیدهای امنیتی تمرکز نموده‌اند و به شکل استراتژیک به بحران کره نظر دارند. در این رهنمود ضرورت و دلایل حضور آمریکا در شرق آسیا مدلل شده است؛ و اهمیت هسته‌ای زدایی از کره شمالی به جهت بازدارندگی آن مورد تأکید و بحث است. در این راستا مقاله دی آلبرایت (Albright, 2015) و برمودز (Bermudz, 2015) قرار دارند. چشم‌انداز آن‌ها رهیافت‌هایی برای خلع سلاح اتمی مشروط کره شمالی است. دسته سوم مقالات انگلیسی و آمریکایی است در آن‌ها نوعی بدبینی به آینده بحران هسته‌ای کره شمالی و منطقه شرق آسیا ترسیم شده است. از این منظر، ورود به بحران هسته‌ای به منزله‌ی دخالت در خارج دور چشم‌اندازی روشن به‌ویژه برای آمریکا نخواهد داشت. نمونه آن کار تحقیقی بلوگر (Blogger, 2018) است؛ و نیز آنتونی کردزمن در مقاله‌ی «نیروهای هسته‌ای کره شمالی و تهدید سلاح‌های کشتار جمعی در شمال شرق آسیا» (۲۰۱۶) به مقایسه‌ی مسائل دو کشور همسایه یعنی کره شمالی و کره جنوبی می‌پردازد. دسته چهارم از منظر سیاسی نگارش و طراحی شده‌اند. این پژوهش‌ها به‌ویژه از جانب کشورهایی که در مسیر و فرایند هسته‌ای شدن قرار گرفته‌اند مطرح می‌گردد. آن‌ها دلیل این سیاست‌گذاری را قرار داشتن کشور خود در چالش معمای امنیت و واقع شدن دور دیوار نامنی و برای بقاء خود توضیح و تعلیل می‌نمایند. چشم‌انداز این دسته از پژوهش‌ها برخاسته از سرنوشت لیبی و معمر قذافی و نیز برجام در ایران نیز هست. نمونه آن مقاله‌ی حسن خسروی (۲۰۲۰) است. این مقاله در پیرامون مسائل بنیادی‌تری است و فرق عمده‌ی آن با نوشتارهای سابق این است که تقریباً هیچ‌کدام از آن‌ها از متغیرهای چهارگانه در سطح خرد در تحلیل بحران کره شمالی با آمریکا استفاده ننموده‌اند؛ اما این پژوهش از منظر نظریه همبستگی روزنا با تأکید به نقش متغیرهای خرد به‌ویژه متغیر شخصیت رئیس‌جمهور و نظام رهبری و نیز متغیر اجتماع در دو کشور تألیف شده و منتج به نتایجی ویژه گردیده است. مهم‌ترین نتیجه آن عدم کارایی سیاست‌های جمهوری خواهان دولت ترامپ در کنترل اراده‌ی رهبران کره شمالی است.

۲- مبانی نظری

تلاش مقاله بر آن است تا سیاست خارجی دونالد ترامپ در قبال کره شمالی را مورد تجزیه و تحلیل قرار دهد. از این‌رو متغیرها و عوامل تأثیرگذار و گفتمان‌های فعال در سطح خرد انتخاب گردید. از پنج متغیر در نظریه جیمز روزنا، چهار متغیر سطح خرد محسوب می‌شوند؛ یعنی متغیر اصلی فرد، نقش، متغیر حکومتی و متغیر اجتماعی.

منظور از متغیر فردی، «ویژگی‌های شخصیتی تصمیم‌گیرندگان و سیاست‌گذاران خارجی است که آنان را از سایر افراد متمایز می‌سازد» (Dehghani Firoozabadi, 2016: 199). منظور از متغیر نقش انتظاراتی است که به‌طور رسمی یا غیررسمی از یک جایگاه در نظام سیاسی کشورها می‌رود. «اینکه یک نقش تا چه اندازه بتواند در سیاست تأثیرگذار باشد، به میزان اختیاراتی بازمی‌گردد که آن نقش در نظام سیاسی از آن برخوردار است» (Resena, 2005: 289). «منظور از متغیر حکومتی اشاره به ابعادی از ساختار حکومتی دارد که انتخاب‌های سیاست خارجی را توسط تصمیم‌گیرنده محدود یا تقویت می‌کند» (Ghasemi, 2005: 440)؛ اما متغیر اجتماعی عبارت از ویژگی‌ها، نمودها و جنبه‌های غیر حکومتی جامعه، ملت و کشورها است، آن‌ها بر سیاست خارجی تأثیر می‌گذارد. «چون سیاست خارجی مانند هر پدیده و فرایند سیاسی در خلأ شکل نمی‌گیرد، بلکه معلول بستر، بافت و شرایط اجتماعی، فرهنگی، جغرافیایی و اقتصادی خاص هر کشور است» (Dehghani Firoozabadi, 2016: 200).

۳- متغیرهای سطح تحلیل خرد در نظریه پیوستگی جیمز روزنا

۳-۱- متغیر فردی: ویژگی‌های شخصیتی دونالد ترامپ

نمایش صفات ذاتی و اکتسابی افراد در عملکرد آنان آشکار است. «از یک ماتریس پیچیده مرکب از عوامل ژنتیکی و یادگیری‌های تجربی پدید می‌آید و الگوی متمایز فرد از ادراک، احساس، تفکر، مقابله و رفتار را شامل می‌شود» (Immelman, 2017: 2-4). در ادامه مهم‌ترین ویژگی‌های شخصیتی ترامپ که در روابط او با کره شمالی قابل مشاهده است بحث خواهد شد.

۳-۲- غرور

دونالد ترامپ خود را فردی شایسته، موفق، محترم، دسته بالا و برنده می‌داند که از عهده‌ی تمام امور برمی‌آید. مغرور بودن ترامپ در تصمیم‌سازی‌های وی در برابر کره شمالی نیز کاملاً بازتاب یافته است. برای نمونه زمانی است که مقامات دو کره در اواسط ژانویه ۲۰۱۸ و در خانه صلح منطقه مشترک امنیتی دو کره، در خصوص شرکت در بازی‌های المپیک زیر یک پرچم باهم به توافق رسیده بودند. او این مذاکره را حاصل تلاش آمریکا می‌دانست درحالی‌که شواهد نشان می‌داد رئیس‌جمهور کره جنوبی برای آشتی و ارتباط دو کره تلاش بیش‌تری کرده بود. ترامپ گفته بود: «من به گفت‌وگو اعتقاد دارم. در حال حاضر آن‌ها درباره المپیک باهم توافق می‌کنند. این یک شروع بزرگ است. اگر ما دخالت نمی‌کردیم شاید آن‌ها باهم درباره المپیک هم صحبت نمی‌کردند» (Inside the Games, 2018). ترامپ همچنین بارها مذاکره با کره شمالی را بیش‌تر دلیلی برای خوشبختی مردم کره شمالی و یا نهایتاً صلح و آشتی دو کره اعلام کرده بود،

¹. Micro-level analysis variables

درحالی‌که هسته‌ای زدایی کره شمالی، موجبات تطمیع منافع استراتژیک ایالات متحده در شرق آسیا را بهتر فراهم می‌کند. به‌طور مثال در سفر ۲۲ مه ۲۰۱۸ مون‌جائه این به ایالات متحده، ترامپ در مورد کیم جونگ‌اون گفته بود که مطمئن است، تمایل کیم برای مذاکره با آمریکا جدی است. او در مورد کیم جونگ‌اون گفت: «من فکر می‌کنم او جدی است، او کاملاً جدی است. اگر توافقی بین دو کشور صورت بگیرد، رهبر کره شمالی بسیار خوشبخت خواهد شد» (Deutsche Welle, 2018). نمونه دیگر مصاحبه او پس از مذاکره سنگاپور است. او در مصاحبه با خبرنگاران گفته بود که «اگر بعداً متوجه شود که در مورد این نشست اشتباه کرده است، به اشتباهش اعتراف نمی‌کند اما بهانه‌ای برای لغو آن پیدا خواهد کرد» (Whitehouse, 2018).

همچنین زمانی که کره شمالی در ۲۷ جولای ۲۰۱۹، دو موشک برد کوتاه را آزمایش کرد، کیم جونگ‌اون نامه‌ای را برای دونالد ترامپ ارسال نمود، ترامپ در یک توییت خبر داد که کیم جونگ‌اون طی نامه‌ای سه‌صفحه‌ای به خاطر آزمایش موشک‌های برد کوتاه عذرخواهی کرده است و تمایل دارد مذاکره‌ای دیگر با او داشته باشد. درواقع به نظر می‌رسد تأکید ترامپ برای رسانه‌ای کردن عذرخواهی کیم جونگ‌اون، نشأت گرفته از سرشت غرور در ترامپ است. او این‌طور نوشت: «کیم جونگ‌اون در نامه‌ای که به من فرستاد، خیلی محترمانه اظهار داشت که مایل است به‌محض پایان تمرینات نظامی مشترک آمریکا و کره جنوبی، با من دیدار و گفتگو کند. نامه‌ای طولانی بود که بیشتر آن به گله‌مندی از تمرینات پرهزینه و مضحک اختصاص داشت. همچنین در این نامه به خاطر آزمایش موشک‌های کوتاه برد، عذرخواهی کوچکی هم بود. کره شمالی عاری از تسلیحات هسته‌ای منجر می‌شود این کشور به یکی از موفق‌ترین کشورهای جهان تبدیل می‌شود» (Newyork Times, 2019).

۳-۳- غیرقابل پیش‌بینی بودن^۱

دونالد ترامپ فردی غیرقابل پیش‌بینی است یا حداقل سعی می‌کند این‌طور باشد، اتفاقاً در انجام آن نیز موفق بوده است. این همان چیزی است که فهم سیاست خارجی او را برای تحلیل‌گران دشوار می‌کند. او می‌گوید: «بیش‌تر وقت‌ها که صحبت می‌کنم، مردم می‌گویند من سیاست‌های مشخصی را که آن‌ها می‌خواهند بشنوند را ارائه نمی‌کنم. می‌دانیم این کاری نیست که سیاست‌مداران حرفه‌ای انجام دهند. من شبیه هیچ‌کس نیستم. رو کردن دست یکی از احمقانه‌ترین اشتباهات است. عنصر غافلگیری است که برنده را تعیین می‌کند؛ من نمی‌خواهم افراد بدانند دقیقاً چه انجام می‌دهم. این کار رقبا را در موقعیت نامتعادل قرار می‌دهد. من غیرقابل پیش‌بینی بودن را دوست دارم» (Trump, 2015: 94).

¹. To be unpredictable

همچنین ترامپ که در سال ۲۰۱۷، بر شدت رزمایش‌های آمریکا-کره جنوبی افزوده بود، ۴ روز پس از دومین اجلاس کیم-ترامپ در فوریه ۲۰۱۹، با اینکه مذاکره با شکست مواجه شده بود، در اقدامی غیرقابل‌انتظار اعلام کرد که «تمرینات نظامی سالانه آمریکا-کره جنوبی^۱ که در واقع سنگ بنای اصلی و ویژگی مشترک روابط دفاعی بین دو کشور بود، دیگر در مقیاس بزرگ به پایان می‌رسد و در تمرین‌های کوچک‌تر، دوباره پیکربندی می‌شود» (CNN, 2019a).

۳-۴- روحیه تهاجمی

از ویژگی‌های شخصیتی ترامپ داشتن روحیه تهاجمی است. او از مقابله کردن و تلافی لذت می‌برد. او خود می‌گوید: «وقتی کسی به شما صدمه می‌زند، تلافی کنید. اگر تلافی نکنید، هر بلایی سرتان بیاید حقتان است. وقتی تلافی کنید هم احساس خوبی دارید، هم دیگر کسی جرئت نمی‌کند با شما بدرفتاری کند. من که عاشق تلافی هستم» (Trump, and Zenker, 2007: ۲۷). جدال‌های لفظی ترامپ و کیم جونگ اون در سال ۲۰۱۷ که البته شروع‌کننده آن برای اولین بار ترامپ بوده است، در دسته اقدامات تهاجمی و البته غیر عرفی او قرار می‌گیرد. خطاب کردن کیم جونگ اون با عباراتی مانند «مرد موشکی» و یا «چاقالو» طی توثیت‌های مختلف، هم از سوی موجب دامن زدن به تنش‌ها و ترس جهانی شده بود و هم از سوی دیگر واکنش‌هایی زیادی را در رسانه‌های اجتماعی به دنبال داشت.

نمونه دیگری از بازتاب شخصیت تهاجمی ترامپ در سیاست خارجی‌اش در قبال بحران هسته‌ای کره شمالی اولین سخنرانی او در مجمع عمومی سازمان ملل در ۲۰ سپتامبر ۲۰۱۷، او اعلام کرد که «اگر کره بخواهد همچنان برای آمریکا و هم‌پیمانان آن، ایجاد تهدید کند، آمریکا حتماً کره شمالی را نابود خواهد کرد» (Mihalenko and Chernavich, 2018: 106-1۰۸).

۳-۵- جلب توجه

ترامپ به دیده شدن و دریافت توجه علاقه‌مند است. او خود نیز مدتی مجری و بازیگر بوده است. او می‌گوید: «من برای گزارشگران احترام زیادی قائلم، من از رسانه‌ها استفاده می‌برم؛ یعنی جلب توجه. هزینه یک صفحه کامل تبلیغ در نیویورک تایمز حدود صد هزار دلار است. آن هزینه برای من حتی یک سنت هم نیست. مهم‌تر از آن این است که توجه بیشتری را به دست می‌آورم» (Trump, 2015: 26-27). اگرچه تلاش ترامپ جهت حل بحران کره هسته‌ای شمالی ریشه در منافع استراتژیک ایالات متحده در منطقه شرق آسیا دارد و اکنون پس از پیشرفت‌های کره شمالی در ساخت تسلیحاتی کشتار جمعی مانند بمب هیدروژنی و موشک‌های بالستیک قاره‌پیما، دغدغه دیگر آمریکا امنیت کشورش است؛ اما به نظر می‌رسد ترامپ سعی دارد با حل

¹. Annual US-South Korean Military Exercises

بحران کره شمالی خود را آن ناجی جهانی نشان دهد که بحرانی را حل کرده که هیچ‌یک از رؤسای جمهور پیشین به‌خصوص او باما توان حل آن را نداشتند.

۳-۶- صبوری

ترامپ برای به دست آوردن یک هدف ممکن است زمان زیادی را صبر کند تا نتیجه مطلوب را به دست آورد. او معتقد است اگر چیزی واقعاً ارزشمند باشد، حتی سزاوار سال‌ها صبر کردن نیز هست. این عنصر صبوری در شخصیت ترامپ، در تاریخ‌گذاری او برای انجام مذاکرات با کیم جونگ اون مؤثر بوده است. به‌عنوان نمونه او پس از دومین مذاکره با کیم در فوریه ۲۰۱۹ گفت که «سرعت هدف نیست بلکه مهم رسیدن به یک «معامله خوب و جامع» است» (CNN, 2019b). در واقع برخلاف کیم جونگ اون که برای سومین مذاکره اعلام کرده بود که تنها تا پایان سال ۲۰۱۹ به آمریکا وقت می‌دهد و برای انجام مذاکره سوم عجله داشت، برای ترامپ بیش‌تر از زمان مذاکره، نتایجی که از مذاکره حاصل می‌شود مهم است.

۴- متغیر نقش: نقش ریاست جمهوری دونالد ترامپ

متغیر نقش نشان می‌دهد این شغل‌ها و روندها هستند که بر رفتار سیاست‌گذاران خارجی تأثیر می‌گذارند. از منظر این متغیر مشاغل سازمان‌یافته بایدها و نبایدها را برای فرد تعریف می‌کند. رفتار یک فرد از شغلی که دارد متمایز می‌شود. هر نقش با خود انتظارات و تقاضاهای اجتماعی و روانشناسی را همراه دارد. این فشارها از جمله فشارهای شخصی (وجدان کاری)، همکاران و نهادهای دیگر مانند کنگره است. از این جهت یک فرد مشابه با کسانی رفتار می‌کند که همان نقش را به عهده‌دارند. هر نقش سیاست‌گذاری با خود برخی انتظارات، تعهدات و تصوراتی از رفتار مناسب را به همراه دارد. «مقام و منصب، متصدی جدید را وادار می‌کند تا همانند سلفش فکر و عمل نماید» (Kogley and Vitek, 1991: 666-667). اختیارات رئیس‌جمهور آمریکا در اصل دوم قانون اساسی این کشور به‌صورت صریح بیان شده است. او بالاترین رکن سیاسی کشور و در وهله اول رئیس قوه مجریه است. در ادامه به برخی از مهم‌ترین اختیارات و وظایف نقش ریاست جمهوری ایالات متحده اشاره می‌شود. دونالد ترامپ در چارچوب آن توانسته است در قبال بحران هسته‌ای کره شمالی تصمیم‌گیری کند.

۴-۱- ریاست امور خارجه و مسئول انعقاد قراردادهای بین‌المللی

بر اساس قانون اساسی ایالات متحده، رئیس‌جمهور یک مقام فدرال است او در درجه اول مسئولیت در روابط با ملل خارجی است. «او از طریق وزارت امور خارجه به امور بین‌الملل رسیدگی می‌کند» (Legal Information, 2017). کلیه مراودات، همکاری‌های اقتصادی، سیاسی و

نظامی و توسعه دیپلماسی با کشورهای دیگر و سایر هم‌پیمانان در مجموعه رفتارهای دیپلماتیکی قرار می‌گیرد که نقش ریاست جمهوری برای آن مهیا کرده است.

۴-۲- فرماندهی کل قوا

رئیس‌جمهور فرمانده کل نیروهای مسلح ایالات متحده است. رئیس‌جمهور این قدرت را دارد که عملیات نظامی را راه‌اندازی، هدایت و نظارت کند. سفارش یا مجوز استقرار سربازان (در کشورهای خارجی)، پرتاب یک‌جانبه سلاح‌های هسته‌ای و ایجاد سیاست‌های نظامی با وزارت دفاع و امنیت میهن را صادر کند. او این قدرت را از طریق وزارت دفاع اعمال می‌نماید. باین‌حال، طبق قانون اساسی اعلام جنگ فقط بر عهده کنگره قرار دارد. «اگر رئیس‌جمهور بخواهد به کشوری نیروی مسلح ارسال کند موظف است ظرف ۶۰ روز نیروها را به کشور برگرداند و ادامه فعالیت تنها با رأی موافق کنگره امکان‌پذیر است» (Legal Information, 2017).

ارسال ناو هواپیمابر یو.اس.اس کارل وینسون و یو.اس.اس رونالد ریگان و همچنین زیردریایی اتمی یو.اس.اس میسیگان^۱ به شهر بندری بوسان در سواحل کره جنوبی در آوریل ۲۰۱۷، رزمایش ۳ روزه آمریکا-کره جنوبی با حضور ۷ ناو جنگی و ۳ ناو هواپیمابر یو.اس.اس رونالد ریگان، یو.اس.اس نیمی تز و یو.اس.اس. تئودور روزولت، رزمایش ۵ روزه آمریکا-کره جنوبی و حضور ۲۳۰ جنگنده و ۱۲۰۰۰۰ سرباز در منطقه مرزی دو کره در دسامبر ۲۰۱۷، به تعویق انداختن رزمایش‌های سالانه کی ریزالو و فول ایگل آمریکا-کره جنوبی به دلیل حفظ امنیت بازی‌های المپیک ۲۰۱۸، مجدداً از سرگیری رزمایشات سالانه در آوریل ۲۰۱۸، اجازه برای خروج کره جنوبی از رزمایش سالانه آمریکا-کره جنوبی در سال ۲۰۱۸ و ادامه رزمایش با حضور ژاپن، عدم ارائه هیچ تعهدی در خصوص لغو رزمایشات سالانه در نشست سنگاپور و دستور تقلیل رزمایشات سالانه آمریکا-کره جنوبی به انجام آن در مقیاس کوچک‌تر در مارس ۲۰۱۹ توسط دونالد ترامپ، جملگی اختیارات نقش ریاست جمهوری ترامپ در قبال کره را نشان می‌دهد. در واقع او به‌عنوان فرمانده کل قوای مسلح توانسته با استفاده از اختیارات این نقش، برای کره شمالی موجبات تهدید و یا اعتمادسازی را فراهم کند.

۴-۳- اعمال تحریم

رئیس‌جمهور ایالات متحده می‌تواند علیه یک کشور اعمال تحریم کند. برای نمونه قانون اختیارات اضطراری اقتصادی^۲ به رئیس‌جمهور اجازه اعمال تحریم می‌دهد. بر اساس این قانون، رئیس‌جمهور آمریکا هر زمان که وضعیت اضطراری را در رابطه با یک کشور تشخیص دهد، می‌تواند محدودیت‌هایی را در رابطه با آن کشور اعمال کند. او بارها اعلام کرد تا زمانی که کیم

^۱. Aircraft Carrier: USS Carl Vinson and USS Ronald Reagan - USS Michigan Nuclear Submarine

^۲. IEPPA

جونگک اون اقدام به خلع سلاح کامل کره شمالی نکند، تحریم‌ها ادامه خواهند داشت. در واقع متغیر نقش این امکان را در اختیار ترامپ گذاشته است که با اعمال تحریم‌ها کره شمالی را به قبول انتظارات ایالات متحده مجبور نماید.

۴-۴- ریاست حزب^۱

رئیس‌جمهوری همچنین، «رئیس حزبی است که در انتخابات به پیروزی رسیده است» (Abjad, 2013: 215). از این جهت سیاست خارجی دونالد ترامپ، در قبال کره شمالی، چه در یک‌ساله نخست که جنبه تهاجمی به خود گرفته بود و چه از سال ۲۰۱۸ که به سمت مذاکره پیش رفت، در چارچوب اندیشه‌های نو واقع‌گرایانه جمهوری خواهی قابل توجه است. به‌طور مثال نو واقع‌گرایان به همکاری و مذاکره جهت تأمین منافع به‌ویژه منافع امنیتی اعتقاد دارند. با این حال ممکن است وعده برای کاهش تحریم‌ها، تقلیل دادن رزمایشات سالانه آمریکا-کره جنوبی و مواردی از این دست توسط ترامپ، متضاد با روح اندیشه‌های جمهوری خواهی به نظر برسد؛ اما «جیمز روزنا معتقد است که شخصیت‌های کاریزما و قدرتمند با ارائه تفسیری موسع از نقش خود محدودیت‌ها و قیدوبندهای ناشی از آن را کاهش می‌دهند» (Rosen, 1971).

۵- متغیر حکومتی: حکومت ایالات متحده

منظور از این متغیر، «نوع سیستم تصمیم‌گیری موجود در یک کشور و تأثیر این روش و سازوکار بر سازمان‌های دارنده استانداردهای هدایت‌شده و برنامه‌ریزی‌شده است که منجر به تصمیم‌گیری و تصمیم‌سازی می‌شود» (Rosen, 1966: 44). مقاله در ادامه مهم‌ترین نهادهایی بوروکراتیک سیاسی و حکومتی ایالات متحده را که در تصمیم‌سازی‌های دونالد ترامپ در قبال بحران هسته‌ای کره شمالی مؤثر بوده‌اند را معرفی می‌کند و به تشریح رفتار آن‌ها می‌پردازد:

۵-۱- کنگره^۲

کنگره عالی‌ترین نهاد قانون‌گذاری در ایالات متحده است؛ و با ساختار دو مجلسی خود نقش مهمی در ساختار حکومت کشور بازی می‌کند. «با وجود اینکه رئیس‌جمهور بالاترین نهاد سیاسی دولت و ملت در ایالات متحده است؛ اما انتخابات کنگره و ریاست جمهوری جدا از هم و بدون ارتباط با یکدیگر صورت می‌گیرد» (Abjad, 2013: 211-215).

هم در انتخابات میان‌دوره‌ای کنگره در سال ۲۰۱۶ و هم در انتخابات میان‌دوره‌ای کنگره در سال ۲۰۱۸، اکثریت کرسی‌های مجلس نمایندگان در دست دموکرات‌ها بوده است. پس از توافق

¹. Party Chairmanship

². Government variable

³. Congress

۴ ماده‌ای ترامپ با کیم جونگ اون در نشست ۱۲ ژوئن ۲۰۱۸ در سنگاپور او به شدت از سوی کنگره مورد نقد قرار گرفت. «دموکرات‌ها اعتقاد داشتند که نحوه مذاکره ترامپ با کیم جونگ اون صحیح نبوده و در واقع مشکلی را حل نکرده است. آنان مفاد توافق را ابهام‌آمیز می‌دانستند. در جلسه سنگاپور ایالات متحده به کره شمالی تضمین‌های امنیتی داده بود و کره متعهد شده بود برای هسته‌ای زدایی شبه‌جزیره اقدام کند، بدون این که زمان، نحوه و چگونگی آن مشخص گردد. مسئله دیگری که مورد انتقاد کنگره ایالات متحده بود لغو تمرینات نظامی آمریکا و کره جنوبی بود، کنگره این موضوع را اعطای یک امتیاز آشکار به کره شمالی دانست» (CNN, 2018)، در پی این فشارها و انتقادات مایک پمپئو، به کره شمالی سفر کرد تا در خصوص بخش‌های مبهم توافق ۱۲ ژوئن با مقامات کره شمالی گفت‌وگو کند. از جمله گفت‌وگو درباره چگونگی هسته‌ای زدایی کره شمالی و نیز استرداد اجساد سربازان آمریکایی؛ اما پس از خروج پمپئو از کره شمالی، بلافاصله مقامات این کشور از مذاکره با پمپئو ابراز پیشمانی کردند و آمریکا را به خاطر تحت فشار گذاشتن کره شمالی متهم به رفتارهای «گانگستری» و خیانت به توافق سنگاپور^۱ نمودند؛ بنابراین می‌توان در اینجا متغیر کنگره که خود زیرمجموعه‌ای از متغیر حکومتی است را به عنوان متغیر محدودکننده ارزیابی نمود؛ زیرا جدای از درستی یا نادرستی انتقادات ایشان به متن قرارداد، فشار و انتقادات آنان موجب یک تصمیم از سوی دولت ترامپ شد تا با سفر به کره شمالی زمان و چگونگی انجام توافقات با کره شمالی زودتر روشن شود؛ که این عملکرد نه تنها نتیجه‌بخش واقع نشد بلکه با واکنش منفی از سوی کره شمالی مواجه گردید. پس از شکست در مذاکره فوریه ۲۰۱۹، نیز ترامپ گفته بود که کیم از او درخواست لغو سریع تمامی تحریم‌ها را داشته است.

۵-۲- وزارت امور خارجه

برخلاف دوران ریاست جمهوری باراک اوباما که نهاد وزارت امور خارجه از استقلال عمل بالایی برخوردار بود، در دولت ترامپ این جایگاه متأثر از ویژگی‌های شخصیتی ترامپ، با چالش جدی مواجه شده است. ترامپ تاکنون (۲۰۲۰) دو وزیر امور خارجه داشته است: رکز تیلرسون و مایک پمپئو.^۲ در ۱۶ ژانویه ۲۰۱۸، نمایندگان ۲۰ کشور جهان از جمله آمریکا، ژاپن، هند، بریتانیا، فرانسه و ... در نشست ونکوور کانادا در مورد «امنیت و ثبات در شبه‌جزیره کره» توافق کردند که از مذاکرات میان پیونگ‌یانگ - سئول در راستای کاهش پایدار تنش‌ها حمایت کنند. این کشورها توافق نظر داشتند که تحریم‌های قبلی سازمان ملل علیه کره شمالی باید همچنان اجرا

¹. Singapore Agreement

². Rex Tillerson and Mike Pompeo

شود و حتی برای تحت فشار گذاشتن پیونگ‌یانگ ممکن است به‌طور یک‌جانبه و فراتر از چارچوب شورای امنیت سازمان ملل این کشور را تحریم کنند.

رکس تیلرسون در این نشست نیز به‌صورت تند و تحریک‌آمیز گفته بود: «هدف مشترک ما، خلع سلاح اتمی شبه‌جزیره کره است و جامعه بین‌المللی مسئله هسته‌ای کره شمالی را به رسمیت نمی‌شناسد و در این موضوع باهم متحد هستند».

این نشست «بدون دعوت از چین، روسیه و کره شمالی نیز برگزار شده بود؛ و اتفاقاً با انتقاد چین و روسیه مواجه شد. چین این عمل را مانند عصر جنگ سرد دانست» (Globalnews, ۲۰۱۸).

درنهایت با ادامه اختلافات میان ترامپ و تیلرسون، ترامپ در رفتاری غیر عرفی و غیر تشریفاتی در یک پست توئیتر خود تیلرسون را برکنار و مایک «پمپئو» را جایگزین او کرد. طبق قانون اساسی آمریکا نصب و عزل وزرا بر عهده رئیس‌جمهور است. عملکرد مایک پمپئو، کاملاً همسو با اهداف ترامپ بود. او یک ماه پیش از قرارداد ۱۲ ژوئن، در ماه مه ۲۰۱۸ به کره شمالی سفر کرد و در خصوص هسته زدایی کره شمالی و رفع تحریم‌ها علیه این کشور با کیم جونگ اون رایزنی نمود. دولت ترامپ تأکید کرده بود، ایالات متحده زمانی به رفع تحریم‌ها اقدام خواهد کرد که کره شمالی دست از اقدامات هسته‌ای خود بردارد. او خطاب به مقامات کره شمالی گفت: «ما چندین دهه دشمن بودیم. اکنون امیدواریم که بتوانیم باهم همکاری کنیم تا کشور و مردم شما از تمام فرصت‌هایی که لایق آن هستند برخوردار شوند». «پمپئو توانست در این سفر، سه شهروند آمریکایی که به اتهام جاسوسی و سایر اقدامات خصمانه در زندان‌های کره شمالی محبوس بودند را آزاد کند» (New York Times, 2018).

۳-۵- وزارت دفاع

جیمز ماتیس وزیر دفاع و ترامپ روابط خوب و هماهنگی با یکدیگر داشته‌اند. از آنجایی که ترامپ خود در کودکی در آکادمی نظامی تحصیل کرده است و احساسات شدید ملی‌گرایانه دارد. سربازان و نظامیان برای او فرد مقدسی هستند، از این جهت روابط او با ماتیس نیز خوب است. در خصوص تصمیم سازی‌های ترامپ در برابر بحران هسته‌ای کره شمالی وزارت دفاع متغیری محدودکننده نبوده است. بلکه هم‌جهت با فرمان‌های ترامپ در حرکت بود. به‌طور مثال زمانی که ترامپ به دلیل حفظ امنیت بازی‌های المپیک زمستانه ۲۰۱۸ کره و مخصوصاً به جهت جلب اعتماد کیم جونگ اون، دستور به تعویق انداختن رزمایش‌های آمریکا-کره جنوبی را داد. جیمز ماتیس نیز اطاعت امر نمود؛ و مجدداً در آوریل ۲۰۱۸ ماتیس و سونگ یانگ مو همتای کره‌ای او رزمایش‌های کی ریزالو و فول ایگل را از سر گرفتند.

¹. Rizalo and Full Eagle

۵-۴- وزارت خزانهداری

با توجه به نقش محوری در طراحی و به کارگیری تحریم‌های اقتصادی-مالی، به تدریج پس از واقعه یازده سپتامبر، این نهاد در قامت یک سازمان تأثیرگذار در سیاست خارجی ایالات متحده آمریکا ظاهر شد. «وابستگی نظام مالی بین‌المللی به نظام مالی آمریکا و جهانی شدن نظام مبارزه با پول‌شویی و تأمین مالی تروریسم، خزانهداری را قادر ساخته تا با به کارگیری فشارهای اقتصادی و منزوی‌سازی مالی بازیگر ناهم‌سو، کنش‌گر مورد نظر را به تغییر رفتار مجبور نماید. امروزه این قابلیت، به نظر تبدیل به ابزاری کارآمد در مبارزه با چالش‌های امنیت ملی آمریکا شده است» (Nouri and Hosseini, 2019: 201). در دولت ترامپ مسئولیت وزارت خزانهداری به استیو منوشین سپرده شده است. او اختلاف عقیده چندانی با دونالد ترامپ ندارد.

همچنین این نهاد سعی نموده است در راستای اهداف و برنامه‌های ترامپ گام بردارد و در جهت حفظ تحریم‌ها علیه کره شمالی کلیه مجاری که می‌تواند موجب کمک اقتصادی به کره شمالی شود را مسدود و تنبیه نماید. از این رو وزارت خزانهداری یک متغیر حکومتی مقدور کننده به شمار می‌رود که نه تنها محدودیتی برای برنامه سیاست خارجی ترامپ در قبال کره شمالی ندارد بلکه یک متغیر سازنده است.

به عنوان نمونه در ۳ آگوست ۲۰۱۸، وزارت خزانهداری ایالات متحده یک بانک روسی را تحریم کرد و مشخص کرد که این بانک تحریم‌های کره شمالی را دور زده است و با یک مقام کره‌ای شمالی که در لیست سیاه واشنگتن قرار دارد، معامله نموده بود. تحریم‌های ایالات متحده و شورای امنیت با این توجیه اعمال می‌شود که بتواند از تأمین بودجه برای برنامه‌های موشکی هسته و بالستیک این کشور جلوگیری کند. وزارت خزانهداری آمریکا اعلام کرده بود که بانک آگروسویوز مسکو معامله کلانی را با هان جانگ سو، نماینده ارشد بانک تجارت خارجی کره شمالی مستقر در مسکو، انجام داده است. «وزارت خزانهداری آمریکا حتی نماینده هان جانگ سو، یعنی هر دو ری را هم در لیست تحریم قرارداد و به مسکو دستور اخراج آن‌ها را صادر کرد. ایالات متحده اعلام کرد که به اجرای تحریم‌های سازمان ملل و ایالات متحده ادامه خواهد داد و جریان‌های درآمد غیرقانونی به کره شمالی را مسدود می‌کند» (Reuters, 2018). «در ۲۱ آگوست ۲۰۱۸ نیز وزارت خزانهداری چند شرکت روسی را به دلیل انتقال نفت به کره شمالی تحریم نمود. وزارت خزانهداری آمریکا اعلام کرد، شرکت‌های حمل‌ونقل در ولادی ووستوک، یعنی شرکت‌های دریایی لجستیک پرموره و شرکت حمل‌ونقل گودزون و شش کشتی با پرچم روسیه با نام‌های بلا، بوگاتیر، نپتون، پارتیزان، پاتریوت و سواستوپل^۱، به صورت کشتی به کشتی در حال انتقال نفت به کره و انتقال سایر کالاهای کره شمالی به دیگر نقاط بودند. استیون منوشین

^۱. Bella, Bogatir, Neptune, Partizan, Patriot and Sevastopol

اعلام کرد تا زمانی که هسته زدایی کره شمالی به طور کامل انجام نشود این تحریم‌ها ادامه خواهد داشت» (Reuters, 2018).

۵-۵- معاون رئیس‌جمهور

معاون دونالد ترامپ مایک پنس، با وجود برخی تفاوت دیدگاه با رئیس‌جمهور از نفوذ قابل توجهی در کاخ سفید برخوردار است. ورود جمهوری خواهان تندرو از جمله دن کوتس مدیر اطلاعات ملی، نیکی هیلی و مایک پمپئو نتیجه نفوذ او بود. همچنین پنس را می‌توان تعدیل‌گر و تفسیرگر مواضع ترامپ دانست. از این رو دفتر پنس یکی از موارد موردعلاقه لابی‌گران است. به طوری که روزنامه واشنگتن‌پست، دفتر وی را به «دروازه ورودی لابی‌ها» تشبیه کرده است (Rogin, 2017). در خصوص مسئله هسته‌ای زدایی کره شمالی نیز جز مواردی جزئی تفاوت آرای چندانی میان پنس و ترامپ وجود ندارد. به عنوان مثال در حالی که پنس روز ۲۱ مه ۲۰۱۸ در یک مصاحبه تأکید کرده بود که «محال است» ترامپ از گفت‌وگو با رهبر کره شمالی سر باز زند؛ اما فردای همان روز یعنی در ۲۲ مه ترامپ اعلام کرد که چنانچه شرایط آماده نباشد ملاقات با کیم را به تاریخ دیگری موکول خواهد کرد! در همان روز مون جائه به ایالات متحده سفر کرده بود، در کاخ سفید با دونالد ترامپ ملاقات نمود و «بر دیدار ترامپ و کیم در ۱۲ ژوئن ۲۰۱۸ تأکید کرد» (Deutsche Welle, May 22, 2018). از این رو در کلیت می‌توان پنس را متغیری هماهنگ و مقذور کننده دانست.

۶- متغیر اجتماعی: مردم ایالات متحده

متغیر اجتماعی تمام جوانب غیر حکومتی یک کشور را در برمی‌گیرد که در روند اتخاذ تصمیم‌های سیاست خارجی دخیل است. میزان اتحاد ملی، رسانه‌ها، گروه‌های ذی‌نفوذ از جمله لابی‌ها، ارزش‌ها و ایدئولوژی‌های حاکم، درجه و میزان صنعتی شدن و ... از جمله عوامل اجتماعی هستند که می‌تواند بر سیاست‌های خارجی تأثیرگذار باشند. در واقع مهم‌ترین نقش عوامل اجتماعی در سیاست خارجی آمریکا محدود کردن است. این امر نشان می‌دهد که عوامل اجتماعی بر پذیرش ثبات وضع موجود در رفتار خارجی آمریکا تأکید می‌کنند.

طبق بررسی سالانه امور جهانی گالوپ در سال ۲۰۱۵، تنها ۹٪ آمریکایی‌ها دیدگاه مطلوبی نسبت به کره شمالی داشتند، در حالی که ۸۷٪ آمریکایی‌ها دیدگاهشان نسبت به این کشور منفی بود. از سوی دیگر کشور رقیب این کشور یعنی کره جنوبی را کشوری مثبت ارزیابی کرده‌اند. به نظر می‌رسد هم‌زمان با پیشرفت‌های تسلیحات هسته‌ای کره شمالی به خصوص پس از آزمایش‌های ICBM، نگرانی آمریکایی‌ها درباره برنامه هسته‌ای کره شمالی از ۵۵٪ در سال ۲۰۱۵،

به ۶۰٪ در سال ۲۰۱۶ و ۷۵٪ در سال ۲۰۱۷ رسید. در نظرسنجی فوریه ۲۰۱۸ موسسه گالوپ، ۵۱٪ مردم آمریکا کره شمالی را بزرگ‌ترین دشمن می‌دانستند؛ اما در نظرسنجی ۱ تا ۱۰ فوریه سال ۲۰۱۹ موسسه گالوپ، تنها ۱۴٪ مردم آمریکا کره شمالی را بزرگ‌ترین دشمن خود تلقی کردند. البته ۸۶٪ از آمریکایی‌ها، کره شمالی را کشوری نامطلوب می‌دانستند و ۷۹٪ مردم از بابت تسلیحات هسته‌ای کره شمالی و تهدیدات آن ابراز ترس و نگرانی کرده‌اند. «به عقیده کارشناسان این که ۵۱٪ مردم آمریکا در فوریه ۲۰۱۸، بزرگ‌ترین دشمنشان را کره شمالی می‌دانستند به این دلیل بود که از فوریه ۲۰۱۷ تا ۲۰۱۸ یعنی تقریباً یک‌ساله اول ریاست جمهوری ترامپ، روابط آمریکا-کره شمالی بسیار متشنج بود. میزان تهدیدات کره شمالی در این برهه افزایش پیدا کرده بود و هنوز توافق دونالد ترامپ و کیم در ۱۲ ژوئن ۲۰۱۸ رخ نداده بود. از این رو نیمی از مردم آمریکا دیدگاهی منفی به کره داشتند؛ اما در سال ۲۰۱۹ این ۵۱٪ در سال ۲۰۱۸، به ۱۴٪ کاهش یافت؛ زیرا در این یک سال (فوریه ۲۰۱۸ تا فوریه ۲۰۱۹)، توافق سنگاپور به وقوع پیوسته بود، در آوریل ۲۰۱۸ کره شمالی اعلام کرده بود سایت‌های خود را تعطیل می‌کند و از آغاز سال ۲۰۱۹ خبرهای دوام‌ناپذیر ترامپ و کیم از طریق رسانه‌ها به گوش مردم می‌رسید. باین حال ۸۶٪ در سال ۲۰۱۹ کره شمالی را نامطلوب ارزیابی کردند. نکته قابل توجه این است که دیدگاه‌های منفی آمریکایی‌ها درباره کره شمالی تقریباً در همه احزاب مشابه است: ۸۵٪ از جمهوری خواهان، ۸۶٪ مستقل و ۸۹٪ دموکرات‌ها کشور کره شمالی را نامطلوب می‌دانند» (Reinhart, 2019). پس متغیرهای اجتماعی برای تصمیم‌گیری‌های ترامپ در قبال کره شمالی، متغیری سازنده، هم‌جهت و مقدر کننده است.

نتیجه‌گیری

در این پژوهش مهم‌ترین پارامترهای سازنده سیاست خارجی دونالد ترامپ در قبال بحران کره شمالی با کمک متغیرهای سطح تحلیل خرد در نظریه پیوستگی روزنا تشریح شده است. در سطح تحلیل خرد شخصیت ترامپ، نقش ریاست جمهوری آمریکا، حکومت ایالات متحده و جامعه آمریکا بررسی شد، اما ویژگی‌های شخصیتی ترامپ: غرور، ملی‌گرایی، چالش‌پذیری، غیرقابل‌پیش‌بینی بودن، داشتن روحیه تهاجمی، میل به توجه، دین‌داری، صبور، تسلیم‌ناپذیری و هوش ارتباطی بالا است؛ که هر یک به‌نوعی در تصمیم‌سازی او در قبال بحران کره مؤثر بوده است؛ و از آنجایی که به عقیده روزنا افراد خاص از نقش خود تفسیر موسعی هم دارند، نقش ریاست جمهوری ترامپ نقش بسیار پررنگی در ساخت سیاست خارجی او دارد. تهدید، تحریم،

¹. Gallup Institute

مذاکره با کره شمالی و یا دستور یا لغو انجام رزمایشات نظامی آمریکا-کره جنوبی موارد مهمی است که توسط نقش امکان سیاست‌گذاری‌شان میسر شده است.

پژوهش حاضر نشان داده است که کنگره، وزارت امور خارجه، وزارت دفاع، وزارت خزانه‌داری، معاون رئیس‌جمهور و مشاور امنیت ملی هر یک در روند سیاست‌گذاری ترامپ در موضوع هسته‌ای زدایی کره شمالی نقش داشته‌اند. همچنین مردم آمریکا غالباً با نگاهی وحشت‌زده به کره شمالی می‌نگرند و تا سال ۲۰۱۸ این کشور را بزرگ‌ترین دشمن خود می‌پنداشتند؛ اما با شروع مذاکرات ترامپ با کره شمالی نگاه مردم به این کشور نیز کمی تعدیل شد. مردم آمریکا در خصوص کره شمالی چیزی جز امنیت و در امان ماندن از موشک‌های قاره‌پیمای کره شمالی نمی‌خواهند. از این رو آنان تائید کننده و همراه با رئیس‌جمهور کشورشان بوده‌اند با این وصف حل بحران کره شمالی توسط دولت ترامپ با بن‌بست مواجه گردیده است؛ و فضای آینده مادام که ترامپ جمهوری‌خواه بر سر قدرت باشد، چشم‌انداز بن‌بست را نشان می‌دهد. ساختار شخصیتی و رفتاری رهبران جمهوری‌خواه به‌ویژه ترامپ در برابر ساختار شخصیتی رهبران کره شمالی نشانگر آن است که تلاش‌های سیاسی آن‌ها برای پایان دادن به بحران هسته‌ای ادامه‌دار خواهد بود. در این راستا نیازهای داخلی کره شمالی در مورد هسته‌ای زدایی وجود دارد. فعالیت هسته‌ای کره شمالی پیامدهایی در سطح ملی داشته است. اولاً موجب احساس غرور ملی بوده است، یعنی مردم کره شمالی توان هسته‌ای کشورشان را نتیجه‌ی پرارزش صبر و تحمل خود می‌دانند. ثانیاً مردم کره شمالی از آینده فشارهای اقتصادی نگران هستند حتی ترس از حمله نظامی ایالت متحده توأمان در فکر آنان وجود دارد؛ اما رهبران کره شمالی خود را در کنترل رهبریت جمهوری خواهان امریکا (ترامپ) قرار نخواهند داد (تجربه لیبی، عراق، ایران). ثالثاً پیامد ثبات همیشگی قدرت خاندان کیم جونگ اون است هرچند مشروعیت نظام را تأمین نموده باشد. نتیجه نهایی این موضوع اینکه ایجاد فضای مذاکره‌ی مجدد و طولانی برای نیل به فضای باز اقتصادی و مالی موقت شاید قابل دسترسی برای دو طرف است اما حل نهایی بحران موشکی و هسته‌ای کره شمالی مسئله‌ی فیصله‌نا یافته‌ای باقی‌مانده است زیرا متغیرهای فردی و اجتماعی دو طرف قابلیت حل موضوع هسته‌ای را ناممکن ساخته است، اما اینکه بحران هسته‌ای کره شمالی چگونه قابل حل خواهد بود؟ خود مسئله‌ی برجا مانده‌ای است که احتمالاً در آینده روشن گردد.

References

1. Abjad, M. (2013). *Politics and Government in the United States*, Tehran: Samat Publications. (In Persian)

2. Albright, D. (2015). Future Direction in the DPRK'S nuclear weap;’gdons Program, *US-Korea Institute at SAIS*, Available at: <http://38north.org/WP-Content/.../NKNF-Futur-Direction-2020-Albright-0215.pdf>.
3. Bell, M., Milani, M. (2017). *Why Donald Trump Is the One Leader Who Can Stop North Korea*, *Fortune*, Feb 21.
4. Bermudez JR, J. (2015). North Korea’s Development of a Nuclear Weapons Strategy, *US-Korea Institute at SAIS*. 1-14, Available at: <http://www.38north.org/WP-Content/Uploads/2015/08/NKNF-Nukiear-Weapons-Strategy-Bermudez.Pdf>.
5. Blogger, G. (2018). The Future of North Korean Provocation, *Council on Foreign Relation*, Available at: <http://cfr.org/blog/future-north-korean-provocations>.
6. Cordesman, A. (2016). North Korean Nuclear Forces and the Threat of Weapons of Mass Destruction in Northeast Asia. *CSIS*, July 25. At: <https://www.csis.org/analysis/north-korean-nuclear-forces-and-threat-weapons-mass-destruction-northeast-asia>
7. Dehghani Firoozabadi, J. (2016). *Generalities of International Relations*, Tehran: Audience Publishing. **(In Persian)**
8. Ghasemi, M. (2005). *Principles of International Relations*, Tehran: Mizan Publishing. **(In Persian)**
9. Graham, C. (2017). Kim Jong-un Says New Missile is 'Gift' to 'American b*****s' from North Korea on Independence Day, *Telegraph*, 5 July, at: <https://www.telegraph.co.uk/news/2017/07/04/kim-jong-un-mocks-us-rex-tillerson-confirms-north-koreas-icbm/>
10. <https://edition.cnn.com/2019/03/02/politics/us-south-korea-military-exercises/index.html> (2019a). March 02
11. <https://edition.cnn.com/politics/live-news/trump-visits-japan-2019/05/30/index.html> (2019b). May 30.
12. <https://edition.cnn.com/videos/politics/2018/06/23/trump-second-summit-with-kim-soon-sot-nr-vpx.cnn> (2018). June 23.
13. <https://globalnews/edge.msu.edu/2018/01/16/countries/north-korea/government> (2018), January 16.

14. <https://www.dw.com/fa-ir/%D8%B3%D9%81%D8%B1-%DB%8C%DA%A9%DB%8C-B1%DB%8C%DA%A9%D8%A7/a-43999939-> (2018). 22 may.
15. <https://www.inside the games.biz/2018/01/17/articles/1059740/south-korea-and-united-states-agree-to-halt-military-drills-during-pyeongchang-2018> (2018). January 17.
16. <https://www.nytimes.com/2018/08/20/world/asia/north-south-korea-family-reunions.html> (2018), 20 August.
17. <https://www.nytimes.com/2019/08/10/world/asia/kim-jong-un-apologizes-missile-launch-trump-says.html>.
18. <https://www.reuters.com/article/us-northkorea-russia/north-korea-confirms-leader-kim-jong-un-to-visit-russia-for-summit-with-putin-idUSKCN1RY1KT> (2018). August ۲۰.
19. <https://www.whitehouse.gov/2018/06/12/briefings-statements/press-conference-president-trump/>-<https://www.korea-dpr.com/overseas.html> (2018). September 12.
20. Immelman, A. (2017). The Leadership Style of U.S. President Donald J. Trump, *Unit for the Study of Personality in Politics at Saint John's University*.
21. Khosravi, H. (2020). Analysis of the Journal omponents of Totalitarianism in North Korea, *International Studies Journal (ISJ)*, 16(4), 65-47. **(In Persian)**
22. Kogley, C.W. Vitekov, E.R. (1991). *American Foreign Policy: Pattern and Trend*, Translated by Asghar Dastmalchi. Tehran: Office of International Studies, Ministry of Foreign Affairs. **(In Persian)**
23. Mikhailenko, E.B., Chernavskikh, V.D. (2018). The North Korean Nuclear Crisis: Possible Strates for the Administration of D. Tramp, *Policy Analysis [In Russian]*.
24. Noori, V., Hassan Hosseini, S. (2019). Egoism in the US Foreign Policy over Trump's Tenure; The Results and the Implications. *Research Letter of International Relations*, 12(47). 179-216. **(In Persian)**
25. Rinehart, I., Nikitin, M.B. (2019). North Korea: U.S. Relations, Nuclear Diplomacy, and Internal Situation Emma Chanlett-Avery, Coordinator, *Congressional Research Service*.
26. Rogin, J. (2017). Mike Pence is Quietly Becoming a Foreign Policy Power Player. *Chicago Tribune*, March 6, at:

<https://www.chicagotribune.com/opinion/commentary/ct-mike-pence-foreign-policy-president-20170306-story.html>

27. Rosena, J. (1966). Pre –Theory and Theories of Foreign of Policy. in Barry Errell, B. (ed): *Approaches to Comparative and International Politics*, New York: North Western University Press.
28. Rosena, J. (1971). *The Scientific Study of Foreign Policy*, New York: The Free Press.
29. Rosena, J. (2005). *Chaos in World Politics: A Theory of Transformation and Cohesion*, Translator: Tayeb, A., Tehran: Rozaneh. **(In Persian)**
30. Trump, D. (2015). *Grounded America, how to Restore Greatness to America*, Translator Mohtasham, S., et.al., Tehran: Third Edition. **(In Persian)**
31. Trump, Donald and Bill Zenker. (2007). *Think Big*, Translator: M. Hemtian, M., Tehran: Gandman Publishing. **(In Persian)**
32. Wit, J.S., Ahn, S.Y. (2015). North Korea's Nuclear Future: Technology and Strategy, *North Korea's Nuclear Future Series*, Available at: <http://38north.org/wpcontent/Uploads/2015/02/NKNF-NK-Nuclear-Future>.

